

➤ **Podstawy psychoterapii**

Wydział	Wydział Opieki Zdrowotnej				
Kierunek studiów	Pielęgniarstwo				
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia				
Forma studiów	Studia stacjonarne/studia niestacjonarne				
Profil kształcenia	Praktyczny				
Jednostka organizacyjna prowadząca przedmiot	Katedra Pielęgniarstwa				
Moduł / Przedmiot	Psychologia stosowana				
Przedmiot wyodrębniony w module	Podstawy psychoterapii				
Język kształcenia	polski				
Status modułu / przedmiotu	Obowiązkowy				
Cykl realizacji przedmiotu	Semestr studiów: III, IV				
Kod przedmiotu					
Nauczyciel akademicki odpowiedzialny za przedmiot	Mgr Agnieszka Nieznańska				
Wymiar zajęć					
Zajęcia zorganizowane określone planem studiów, w tym:	Ogółem	Forma zajęć			
		Wykłady	Seminaria	Ćwiczenia	Zajęcia praktyczne
	60	30	30		
Semestr III	30	15	15		
Semestr IV	30	15	15		
Bilans nakładu pracy studenta ogółem					
Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta		Wykłady – 30 godzin Seminaria – 30 godzin			
Praca własna studenta		84 godzin			
Łączny nakład pracy studenta		150 godzin			
Punkty ECTS ogółem					
RAZEM	w tym z tytułu:				
	zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta	pracy własnej studenta		nakładu pracy studenta związanego z zajęciami o charakterze praktycznym	
6	2,6	3,4		2,7	
Wymagania wstępne i /lub wprowadzające treści kształcenia					
Kształcenie w zakresie podstaw psychoterapii wymaga posiadania przez studenta wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych nabytych na studiach pierwszego stopnia, a w szczególności					

określonych efektami kształcenia programu studiów w zakresie:

- psychologii, w tym:
 - znajomości podstaw psychologii w zakresie zachowania i rozwoju człowieka;
 - uwarunkowań prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania człowieka;
 - znajomości problematyki relacji człowiek – środowisko społeczne;
 - definiowania mechanizmów funkcjonowania człowieka w sytuacjach trudnych;
 - znajomości technik redukcji lęku i sposobów relaksacji.

Cele i efekty kształcenia

	kierunkowe efekty kształcenia
<p>Powiązanie modułu/przedmiotu z kierunkowymi efektami kształcenia</p>	<p>Po zaliczeniu przedmiotu student:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ w zakresie wiedzy: <p>A.W35. – wyjaśnia funkcjonowanie człowieka w aspekcie psychicznym i społecznym; teorię zachowania w ujęciu systemowym oraz mechanizmy powstawania wybranych zaburzeń funkcjonowania jednostek;</p> <p>A.W36. – wymienia i charakteryzuje główne kierunki i szkoły terapeutyczne, istotę psychoterapii, jej etapy i cele oraz podstawowe pojęcia i definicje psychoterapeutyczne, zjawisko przeniesienia i przeciwprzeniesienia;</p> <p>A.W37. – rozróżnia i omawia interwencje i metody psychoterapeutyczne, istotę psychoanalizy, neopsychoanalizy i terapii behawioralnej oraz podejście poznawcze i podejście humanistyczno - egzystencjonalne w psychoterapii;</p> <p>A.W38. – wymienia i opisuje cechy i funkcje relacji psychoterapeutycznej w praktyce pielęgniarstwa.</p> ➤ w zakresie umiejętności: <p>A.U24. – analizuje relację pielęgniarską (psychoterapeuta) – pacjent;</p> <p>A.U25. – ocenia zasoby indywidualne w pracy pielęgniarki (psychoterapeuty);</p> <p>A.U26. – omawia podstawowe zjawiska w psychoterapii;</p> <p>A.U27. – współuczestniczy w psychoterapii grupowej;</p> <p>A.U28. – stosuje zachowania terapeutyczne w ramach interwencji pielęgniarstwa, z wykorzystaniem elementarnej psychoterapii;</p> <p>A.U29. – przeprowadza psychoedukację grupową pacjenta i jego rodziny (opiekunów);</p> ➤ w zakresie kompetencji społecznych: <p>B.K1. – ponosi odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji zawodowych;</p> <p>B.K2. – krytycznie ocenia własne i cudze działania, przy zachowaniu szacunku dla różnic światopoglądowych i kulturowych;</p> <p>B.K5. – ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo własne i osób znajdujących się pod jego opieką;</p> <p>B.K6. – przestrzega zasad etyki zawodowej w relacji z pacjentem i zespołem terapeutycznym oraz w pracy badawczej;</p> <p>B.K7. – dba o wizerunek własnego zawodu.</p>
<p>Cele kształcenia w ramach modułu / przedmiotu</p>	<p>Celem przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ rozumienie idei psychoterapii, ➤ wykorzystywanie zasad terapeutycznych w opiece nad pacjentem i bezpiecznym komunikowaniu się z chorym i jego rodziną, ➤ dokonywania wyboru odpowiednich strategii i technik terapeutycznych w zależności od problemu pacjenta, ➤ zastosowania odpowiednich technik wspierających w relacji z pacjentem. <p>Powyższe kształcenie wymaga poprzedzenia kształcenia treściami kształcenia z zakresu psychologii klinicznej.</p>

Szczegółowe modułowe / przedmiotowe efekty kształcenia			
		Efekty przedmiotowe	Odniesienie do efektów kierunkowych
		EK – 1 potrafi sformułować i omówić podstawowe pojęcia związane z funkcjonowaniem człowieka w aspekcie psychicznym i społecznym	A.W35
		EK – 2 potrafi sformułować i omówić podstawowe pojęcia związane z psychoterapią	A.W36, A.U26
		EK – 3 omawia i rozumie znaczenie relacji psychoterapeutycznej w praktyce pielęgniarstwa	A.W38, A.U24, B.K2, B.K7
		EK – 4 potrafi zaplanować i prowadzić rozmowę psychoterapeutyczną i psychoedukację wykorzystując poznane interwencje i metody psychoterapeutyczne	A.W37, A.U25, A.U27, A.U28, A.U29, B.K1, B.K2, B.K5, B.K6, B.K7
Metody i narzędzia dydaktyczne kształcenia			
Wykłady		➤ Wykłady informacyjne/ problemowe wsparte prezentacją multimedialną, przeplatane interakcją ze studentami z wykorzystaniem metod aktywizujących, połączone z dyskusją kierowaną.	
Seminaria		➤ Tematyczne zajęcia w grupach, wsparte prelekcją i formą aktywności typu burza mózgów powiązane z opracowywaniem przy możliwości korzystania z literatury ramowych projektów konspektów prezentacji i relacji pielęgniarstwo – pacjent / rodzina itp. wykorzystujących metody psychoterapii. ➤ Tematyczne zajęcia warsztatowe połączone z pokazem i treningiem w warunkach symulowanych relacji pielęgniarstwo – pacjent / rodzina uwzględniających zasady i techniki psychoterapeutyczne.	
Ćwiczenia		-	
Zajęcia praktyczne		-	
Treści programowe kształcenia			
Wymiar zajęć		Zakres treści programowych	
Forma	Liczba godzin		
Semestr		III	
Wykłady	15	W1. Definiowanie psychoterapii, kluczowe terminy, procesy prowadzące do zmiany. W2. Elementy psychopatologii – zaburzenia lękowe, zaburzenia nastroju; związki pomiędzy czynnikami psychicznymi a zaburzeniami somatycznymi. W3. Diagnoza dla potrzeb psychoterapii – diagnoza objawowa, diagnoza mechanizmów chorobowych. Etapy procesu terapeutycznego. W4. Charakterystyka terapii psychoanalitycznej i neopsychodynamicznej – podstawy teoretyczne, przedmiot oddziaływań terapeutycznych, techniki terapeutyczne.	

Seminaria	15	<p>S1. Wykorzystanie poszczególnych koncepcji teoretycznych (psychoanalitycznych, humanistycznych, behawioralnych i poznawczych) w kontekście eksplikacyjnym – wyjaśnianie mechanizmów zachowania jednostek w ramach analizy przypadków.</p> <p>S2. Analiza możliwości wykorzystania poszczególnych strategii i technik terapeutycznych w przypadku wystąpienia różnego typu zaburzeń somatycznych (choroba przewlekła, choroba terminalna, niepełnosprawność, urazy zagrażające życiu) - w pracy z pacjentem i jego rodziną.</p> <p>S3. Zastosowanie technik psychoanalitycznych w kontakcie z pacjentem – wykorzystanie technik projekcyjnych, analiza zjawiska przeniesienia i przeciwprzeniesienia.</p>
Ćwiczenia		-
Zajęcia praktyczne		-
Samokształcenie		-
Sekwencja zajęć		<p>W1 – W4 S1 – S3</p> <p><i>(Informacja na potrzeby harmonogramu zajęć)</i></p>
Semestr		IV
Wykłady	15	<p>W5. Charakterystyka psychoterapii behawioralnej i poznawczej - podstawy teoretyczne, przedmiot oddziaływań terapeutycznych, techniki terapeutyczne.</p> <p>W6. Charakterystyka psychoterapii humanistyczno – egzystencjalnej: terapia skoncentrowana na kliencie, terapia Gestalt - podstawy teoretyczne, przedmiot oddziaływań terapeutycznych, techniki terapeutyczne.</p> <p>W7. Charakterystyczne cechy relacji psychoterapeutycznej – umiejętne komunikowanie się i reagowanie w sytuacjach trudnych, więź terapeutyczna, granice zawodowe.</p>
Seminaria	15	<p>S4. Zastosowanie technik behawioralnych i poznawczych w relacji z pacjentem – relaksacja, kontrakt, restrukturyzacja poznawcza.</p> <p>S5. Zastosowanie technik afektywnych w relacji z pacjentem - podejście skoncentrowane na kliencie, techniki Gestalt.</p> <p>S6. Komunikacja jako podstawowy element terapii wspierającej – wykorzystanie zasad prawidłowej komunikacji interpersonalnej w relacji z pacjentem i jego rodziną.</p>
Ćwiczenia		-

Zajęcia praktyczne		-
Samokształcenie		-
Sekwencja zajęć		W5 – W7 S4 – S6 <i>(Informacja na potrzeby harmonogramu zajęć)</i>
Ocenianie i zaliczanie		
Metody weryfikacji efektów kształcenia i kryteria oceny	<p><u>Ocena formująca (OF):</u> Wykłady – student może otrzymać oceny np. za:</p> <ul style="list-style-type: none"> wypowiedzi w dyskusjach kierowanych potwierdzające przyswojenie i rozumienie tematyki zajęć wsparte własną pracą z literaturą <p>Seminaria – student może otrzymać oceny np. za:</p> <ul style="list-style-type: none"> prace, prezentacje, projekty przygotowane w ramach zajęć seminaryjnych oraz pracy własnej umiejętność formułowania samooceny pracy własnej lub innych uczestników zajęć kolokwia częściowe sprawdzające stopień opanowania wiedzy umiejętności psychoterapeutyczne prezentowane w ramach treningu w warunkach symulowanych. <p>Nauczyciele akademicki prowadzący poszczególne formy zajęć zobowiązani są do wystawienia studentowi co najmniej jednej oceny formującej.</p> <p><u>Ocena podsumowująca (OP):</u> Ocena podsumowująca jest oceną końcową potwierdzającą osiągnięcie przez studenta efektów kształcenia. Ocena podsumowująca jest średnią ważoną ze średniej ważonej ocen formujących oraz średniej ważonej ocen uzyskanych na zaliczeniu końcowym – egzaminie przeprowadzonym w formie pisemnej.</p>	
Sposoby i kryteria weryfikacji i oceny uzyskania przez studentów założonych efektów kształcenia	EK – 1 – egzamin pisemny w formie testu EK – 2 – egzamin pisemny w formie testu EK – 3 – egzamin pisemny w formie testu EK – 4 – ocena formująca uzyskana z zajęć seminaryjnych	
Zasady dopuszczenia do zaliczenia przedmiotu	Student może zostać dopuszczony do zaliczenia końcowego przedmiotu w formie egzaminu jeżeli uzyskał: <ul style="list-style-type: none"> ➤ średnią ważoną ocenę ocen formujących, co najmniej jako ocenę dostateczną (3) ➤ średnią ważoną ocen formujących za zaliczenie efektu kształcenia dla którego zaliczeniem końcowym jest ocena formująca co najmniej jako ocenę dostateczną (3) 	
Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	<p>Forma: Zaliczenie na ocenę / Egzamin</p> <p>Zaliczenie przedmiotu przeprowadzane jest w dwóch etapach:</p> <p>Etap I w formie zaliczenia na ocenę po III semestrze Etap II w formie egzaminu po IV semestrze</p>	

	<p>Zaliczenie przedmiotu w I etapie przeprowadzone zostanie na podstawie oceny przygotowanego w ramach pracy własnej projektu terapii wspierającej.</p> <p>Przykładowe projekty będą przedmiotem zajęć seminaryjnych.</p> <p>Zaliczenie przedmiotu w II etapie przeprowadzone zostanie w formie pisemnej – testu zawierającego co najmniej 25 – 30 pytań związanych z każdym z efektów kształcenia, sformułowanych w sposób pozwalający na sprawdzenie wiedzy, poziomu zrozumienia, umiejętności analizy i syntezy.</p> <p>Przykłady pytań będą udostępnione studentom na pierwszych zajęciach przez nauczyciela akademickiego odpowiedzialnego za przedmiot.</p> <p>Warunkiem zaliczenia testu będzie udzielenie poprawnej odpowiedzi na minimum 60% pytań zawartych w teście.</p> <p>Ocena w skali wartościowej określonej regulaminem studiów odniesiona do każdego efektu kształcenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niedostateczny – ndst. (2) do 59% poprawnych odpowiedzi - dostateczny – dst (3) – od 60% do 67% poprawnych odpowiedzi - dostateczny plus – dst+ (3,5)– od 68% do 75% poprawnych odpowiedzi - dobry – db (4) – od 76% do 85% poprawnych odpowiedzi - dobry plus – db+ (4,5) – od 86% do 92% poprawnych odpowiedzi - bardzo dobry – bdb (5) – od 93% do 100% poprawnych odpowiedzi <p>Warunkiem zaliczenia testu będzie uzyskanie, co najmniej oceny dostatecznej (3) z pytań odniesionych do każdego z efektów kształcenia.</p> <p>Ocena końcowa testu jest średnią ważoną ocen z pytań odniesionych do każdego efektu kształcenia.</p>
<p align="center">Wykaz literatury obowiązującej do zaliczenia przedmiotu</p>	
<p>Literatura podstawowa</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czabała J.C.: Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa, 2000. 2. Heaton J.A.: Podstawy umiejętności terapeutycznych. Gdańsk, 2003. 3. Grzesiuk L. (red.): Psychoterapia – teoria. Wyd. Eneteia Warszawa 2005 4. Grzesiuk L. (red.): Psychoterapia – praktyka. Wyd. Eneteia Warszawa 2006 5. Okun B.F.: Skuteczna pomoc psychologiczna. Warszawa, 2002. 6. Prochaska J.O., Norcross J.C.: Systemy psychoterapeutyczne. Analiza transteoretyczna. Warszawa 2006. 7. Motyka M.: Komunikacja terapeutyczna w opiece ogólnomedycznej. Wyd. UJ. Kraków, 2011.
<p>Literatura uzupełniająca</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ellis A.: Terapia krótkoterminowa. Lepiej, głębiej, trwalej. Gdańsk, 1999. 2. Grzesiuk L. (red.): Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy. Warszawa, 1994. 3. Killimgmo B.: Psychoanalityczna metoda leczenia. Zasady i pojęcia. Gdańsk, 1995. 4. Sills C., Fish S., Lapworth P.: Pomoc psychologiczna w ujęciu Gestalt. Warszawa, 1999. 5. Motyka M.: Pielęgnowanie a pomoc psychiczna w chorobie. W-wa, 1999.
<p align="center">Prawa autorskie</p>	

